

ಅಧ್ಯಯನದ ಫಲಿತಗಳು

ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸ್ತೀ ಸಂವೇದನೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಮಹಿಳೆಯರಿಂದ ರಚಿತಗೊಂಡ ಕಾದಂಬರಿಗಳಲ್ಲಿನ ವಸ್ತುವಿಷಯಗಳನ್ನು ವಿಮರ್ಶಿಸಿ, ವಿಶೇಷಿಸಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವುದು ಪ್ರಸ್ತುತ ಮಹಾಪ್ರಬಂಧದ ಆಶಯವಾಗಿದೆ. ೨೦ನೇ ಶತಮಾನದ ಬದಲಾದ ಕಾಲಮಾನದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಸ್ವತಂತ್ರ, ಶೀಕ್ಷಣ, ಉದ್ಯೋಗ ಲಭಿಸಿದಂತೆ ಅವರ ಯೋಚನಾಲಹರಿಯ ಕ್ರಮಗಳು ಬದಲಾಗಿ ಭಿನ್ನವಾಗಿ ನವೀನ ಬಗೆಯ ಕಾವ್ಯ, ಕಥೆ, ನಾಟಕ ಕಾದಂಬರಿಗಳು ಅವರಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿಗೊಳ್ಳಲೊಡಗಿದವು. ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಕಾದಂಬರಿ ಪ್ರಕಾರದಲ್ಲಿಯೂ ಮಹಿಳಾ ಅಭಿವೃತ್ತಿ ವಿಭಿನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಕೋನಗಳಲ್ಲಿ ಹರಿಯಲೊಡಗಿತ್ತು. ಅಂತಹ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ ಜೇರೆ ಜೇರೆ ಮಹಿಳೆಯರ ಕಾದಂಬರಿಗಳಲ್ಲಿ ವಿಭಿನ್ನ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಜಿಂತಿತಗೊಂಡಿರುವ ಬಗೆ ಹೇಗೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಈ ಮಹಾಪ್ರಬಂಧದಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆಗೊಳಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಕಾದಂಬರಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಾರವು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಇರುವಂತಹ ಹಲವು ವಿಚಾರಗಳನ್ನೇ ಹೆಚ್ಚಿಗೆದು ಅದನ್ನು ದಾಖಲಿಸಿ ಜನರಲ್ಲಿ ಅರಿವನ್ನು ಮೂಡಿಸುವುದಲ್ಲಿದೆ, ಸಮಸ್ಯೆ ರೂಪದಲ್ಲಿ, ಪರಿಹಾರ ರೂಪದಲ್ಲಿ, ವಾಸ್ತವದ ನೆಲೆಗಟ್ಟಿನ ಮೇಲೆ ರೂಪಗೊಳ್ಳುವ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾದ ಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲಿಂದು ಹಾಗೆಯೇ ಸರಳವಾಗಿ ಸಹೃದಯರಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಕೆರಳಿಸಿ ಬಹುಬೇಗ ಜೀರ್ಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮತ್ತು ನಿರಂತರ ಒದಿನಿಂದ ಜನರಲ್ಲಿ ಜೇಸರವನ್ನು ಕಳೆಯುವ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಒಂದು ಪ್ರಕಾರವು ಹೌದು. ಕಥಾರೂಪದಲ್ಲಿರುವ ಕಾದಂಬರಿ ಹಾಸ್ಯ, ಕುಶಾಹಲ, ನವಿರಾದ ಭಾವನೆ ಇವುಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಮಾಜದ ನಿಜಮುಖಿ ದರ್ಶನದಿಂದ, ಒದುಗರಲ್ಲಿ ಕಾದಂಬರಿಯ ಆಕರ್ಷಣೆ ಅಧಿಕವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಮಹಾಪ್ರಬಂಧಕ್ಕಾಗಿ ಕಾದಂಬರಿಯನ್ನು ಆಯ್ದು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತೇನೆ.

ಈ ಕಾದಂಬರಿಗಳು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿನವರ ನೋವು-ನಲಿವು, ಬದುಕು-ಬವಣೆ, ಸುಖ-ಸಂತೋಷ ಒಂದು ಕುಟುಂಬದವರ ಮೂಲಕ, ಒಂದು ಪಾತ್ರದ ಮೂಲಕ ಸುತ್ತ-ಮುತ್ತಲಿನ ವಾತಾವರಣದ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಸುತ್ತದೆ. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ತಾಂಡವವಾಡುತ್ತಿರುವ ಅನೇಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ನಮ್ಮು ಅರಿವಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದರು, ಬಾರದಿದ್ದರು ಸಮಸ್ಯೆಯೇ ಅಲ್ಲವೆಂಬ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಬದುಕುವರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಗಂಡು-ಹೆಣ್ಣಿನ ನಡುವೆ ಇರುವ ಭಿನ್ನ ನೆಲೆಗಳು ಒಂದಾಗಿವೆ.

ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣು-ಗಂಡು ಎಂದು ಎರಡು ಲಿಂಗಗಳಾಗಿ ಜನನವಾಗುವ ಜೀವಗಳ ಸೃಷ್ಟಿ ಒಂದೇ ಆದರೂ ಪ್ರಬಲ-ದುರ್ಬಲ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಅವರ ಬೆಳವಣಿಗೆ ವಿಕಾಸಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ. ಆ

ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಬದುಕು ಸಾಗುತ್ತಿರುವುದು ಮಹಾಭಾರತ-ರಾಮಾಯಣ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಪುರಾಣಕಾಲದಿಂದಲೂ, ಆಧುನಿಕತೆ ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ಇಂದಿನ ಕಾಲದವರೆಗೂ ಎಲ್ಲಾ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆಗಳು ಕಂಡುಬಂದರೂ ಲಿಂಗವಿಚಾರವಾಗಿ ತಟಸ್ಥಿ ಘೋರಣೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಹೆಣ್ಣು, ಗಂಡಿಗೆ ಅಧೀನ ಎಂಬ ಪೂರ್ವಗ್ರಹ ಏಡನೆ ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಬೇರೂರಿದೆ. ಗಂಡಿಗೆ ಸರಿಸಮಾನವಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವ ಹೆಣ್ಣು ಇಂದಿನ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದನೇ ಶತಮಾನದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕುಟುಂಬದ, ಸಮಾಜದ ತಿರಸ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀ ಮರುಷನ ಅಧೀನಳೇ? ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಎರಡನೇ ದಚ್ಚೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಬದುಕಬೇಕೇ? ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹೊಕ್ಕಿದಾಗ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀ ಇಲ್ಲದ ಮರುಷ, ಮರುಷ ಇಲ್ಲದ ಸ್ತ್ರೀ ಉಂಟಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅಸಾಧ್ಯವಾದದ್ದು ಎಂಬ ಉತ್ತರ ಬರುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಸ್ತ್ರೀ ಸಮಾನತೆ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಳಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತುತ ಮಹಾಪ್ರಬಂಧವು ರಚಿತವಾಗಿದೆ.

ಪ್ರಸ್ತುತ ಸಂಶೋಧನಾ ಮಹಾಪ್ರಬಂಧದ ಶೀಂಗ್ರೇಕೆ “ಸ್ತ್ರೀವಾದಿ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡದ ಪ್ರಮುಖ ಮಹಿಳಾ ಕಾದಂಬರಿಗಳು” ಆಗಿದ್ದು, ಒಟ್ಟು ಐದು ಅಧ್ಯಾಯಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಹದಿಮೂರು ಲೇಖಿಕಿಯರು ಬರೆದಿರುವ ಒಟ್ಟು ಹದಿನಾಲ್ಕು ಕಾದಂಬರಿಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀಜೀವನ ಚಿತ್ರಣ, ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಅವಳನ್ನು ಶೋಷಿಸುತ್ತಿರುವ ನೆಲೆಗಳು, ಸ್ತ್ರೀಯರಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಹೆಗ್ಗಿರುತ್ತು ಸಾಫಿಸುವ ಆಶಯಗಳು ಹೀಗೆ ಅನೇಕ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ವಿವರಿಸುವ, ವಿಶೇಷಿಸುವ, ಚರ್ಚಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಪ್ರಸ್ತುತ ಸಂಶೋಧನೆಯ ವಸ್ತುವಿನ್ನಾಗಿ ಹೀಗೆ ಪರಿಚಯಿಸಬಹುದು.

- ಮಹಾಪ್ರಬಂಧದ ಆರಂಭ ‘ಅಧ್ಯಯನದ ಉದ್ದೇಶ ಮತ್ತು ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಕ್ತ ಅಧ್ಯಯನದ ಗುರಿ-ಸಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಪೂರ್ವಾಧ್ಯಯನಗಳ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಹಾಗೂ ಪ್ರಸ್ತುತ ಅಧ್ಯಯನದ ವಿಭಿನ್ನತೆಯನ್ನು ಸೂಳಲಾಗಿ ಚರ್ಚಿಸಲಾಗಿದೆ.
- ಮೊದಲನೇ ಅಧ್ಯಾಯ : ‘ಲೇಖಿಕಿಯರ ಪರಿಚಯ’ ಇಲ್ಲಿ ಮಹಾಪ್ರಬಂಧದ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುವ ಕಾದಂಬರಿಗಳ ಕರ್ತೃಕಾರರ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಕಾದಂಬರಿಗಾತ್ಮಕ ಕೆಲವೋಂದು ಮುಖ್ಯವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಕಾಲ, ಸ್ಥಳ, ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ,

ಕೃತಿಗಳು, ಬಹುಮಾನ/ಪುರಸ್ಕಾರ, ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಶ್ನೇಶದ ಮಾರ್ಗ ಮತ್ತು ಅವರ ಸಾಹಿತ್ಯಕ ಕೃಷ್ಣ ಕುರಿತ ಮಾಹಿತಿಯಿದೆ.

- ಅಧ್ಯಾಯ ಎರಡು : ‘ಕಾದಂಬರಿಗಳ ವಸ್ತು ಚಿತ್ರಣ’ ಈ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಕಾದಂಬರಿಗಳ ವಸ್ತು ವಿವರಗಳನ್ನು ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಕಾದಂಬರಿ ಯಾವ ವಸ್ತು ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ತೀರ್ವಾದಿ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ ಆಯ್ದು ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಕಾದಂಬರಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಮಾಜಿಕ, ಪೌರಾಣಿಕ ಕಾದಂಬರಿಗಳನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿದೆ.
- ಅಧ್ಯಾಯ ಮೂರು : ‘ಲಿಂಗತಾರತಮ್ಯದ ಹಿನ್ನಲೆಯಲ್ಲಿ ಶೋಷಣೆ’ ಹೇಣ್ಣು ಎಲ್ಲಾ ರಂಗದಲ್ಲಾ ತಾರತಮ್ಯಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗಿದ್ದಾಳೆ. ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ, ಧಾರ್ಮಿಕವಾಗಿ, ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ, ಕೌಟಂಬಿಕವಾಗಿ ಹೇಗೆ ಶೋಷಣೆಗೆ ಒಳಗಾಗಿದ್ದಾಳೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ವಾಸ್ತವಿಕ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಕುರಿತು ಇಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆಸಲಾಗಿದೆ.
- ಅಧ್ಯಾಯ ನಾಲ್ಕು : ‘ಅಧುನಿಕತೆಯ ವಿನ್ಯಾಸಗಳು ಮತ್ತು ಬಿಡುಗಡೆಯ ಸ್ವರೂಪ’ ಈ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಅಬಲೆಯರಿಗೆ ಮರುಷಪ್ರಧಾನ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಬದುಕುವ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದೆ. ಹೇಣ್ಣಾದವಳು ಪರಾಧೀನತೆಯಿಂದ, ಪರಾವಲಂಬಿತನದಿಂದ ಮುಕ್ತಿ ಪಡೆಯಬೇಕಾದರೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ, ಸ್ವಾವಲಂಬಿ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಉದ್ಯೋಗಬೇಕೆಂದು, ಈ ಎರಡೂ ಸುಲಭವಾಗಿ ದಕ್ಷದಾದಾಗ ಪ್ರತಿಭಟಸುವಿಕೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಅತ್ಯಗತ್ಯ ಎಂಬುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿನ ಕಾದಂಬರಿಗಳ ಸ್ತೀರ್ವಾತ್ಮಗಳ ಮೂಲಕ ಅರಿವು ಮಾಡಿಸಿದೆ. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ, ಉದ್ಯೋಗ, ಪ್ರತಿಭಟಸುವ ನೆಲೆ ಕಂಡುಕೊಂಡವರು ಸ್ತೀ ಅಸ್ತಿತ್ವ ಸ್ತೀ ಅನನ್ಯತೆಯನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಬಹುದು ಎಂಬ ಗಟ್ಟಿ ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಚರ್ಚೆಸಿದೆ.
- ಅಧ್ಯಾಯ ಐದು : ‘ಬದಲಾದ ಸ್ತೀ ಪ್ರತೀಕಗಳ ಮಾದರಿಗಳು’ ಮರುಷ ಪ್ರಧಾನ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಸ್ತೀ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವವೆಂಬುದ್ದು. ಅವಳಿಗೂ ಅವಳಿದೇ ಆದ ಯೋಚನಾಶಕ್ತಿ ಇದೆ. ಸ್ವಾರ್ಥಾರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಸಾಮಧ್ಯವಿದೆ. ಹೇಣ್ಣು ಕೇವಲ ಮರುಷನ ಸ್ವತ್ತು ಎಂಬ ಆದರ್ಶದ ಕಲ್ಪನೆಯಲ್ಲಿ ಬದುಕುವ ಸಮಾಜದ ಬಯಕೆಯ ಜೀವಿಯಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಪೌರಾಣಿಕ ಕಾದಂಬರಿಗಳಲ್ಲಿ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾದಂಬರಿಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಜ್ಞಜ್ಞಯಿಂದ ಬದುಕುವ ಸ್ತೀ ಪಾತ್ರಗಳ ಮೂಲಕ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿದೆ.

ಒಟ್ಟಾರೆ ಸಂಶೋಧನಾ ನೆಲೆಯಿಂದ ಕಂಡುಕೊಂಡ ಘಲಿತಗಳನ್ನು ಈ ಕಳಗಿನಂತೆ ದಾಖಲಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ.

- ‘ಸ್ತೇವಾದ’ ಪ್ರಪಂಚದ ಎಲ್ಲಾ ಮಹಿಳೆಯರ ಪರವಾಗಿ ಎತ್ತಿರುವ ದನಿಯಾಗಿದೆ. ಇದು ಮಹಿಳೆಯರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ, ಮಹಿಳೆಯರ ವಿಮೋಚನೆಗಾಗಿ ಚಿಂತನೆ ಮಾಡುವ ತಾತ್ಕಾಳಿಕ ವಿಚಾರಧಾರೆ. ಈ ನೆಲೆಗಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ರಚಿತವಾಗಿರುವ ಕಾದಂಬರಿಗಳ ಒಟ್ಟು ಅಧ್ಯಯನದಿಂದ ಸ್ತೇವೆ ವಿಮೋಚನೆ, ಸ್ತೇ ಸಮಾನತೆ, ಸ್ತೇ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದೆ.
- ಆಯ್ದುಕೊಂಡಿರುವ ಕಾದಂಬರಿಗಳ ಮುಖ್ಯ ಆಶಯ ಸ್ತೇ ವಿಮೋಚನೆಯನ್ನೇ ಒಳಗೊಂಡಿದೆ.
- ‘ಮುಂದೆ ಗುರಿಯಿದ್ದರೆ, ಹಿಂದೆ ಗುರುವಿದ್ದರೆ’ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಉತ್ತಮ ಸಾಫ್ತ್ವಕ್ಕೆ ಏರಬಹುದು ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸುವಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿನ ಲೇಖಿಕಿಯರು ಸ್ವಾತ್ಮಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅಂದರೆ ಇಲ್ಲಿನ ಎಲ್ಲಾ ಲೇಖಿಕಿಯರು ಉತ್ತಮ, ಮಧ್ಯಮ, ಸಾಮಾನ್ಯ ವರ್ಗದವರಾಗಿದ್ದು, ಸಾಧನೆಯ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಬಡತನ ಮಾರಕವಾಗದೆ ಬದುಕುವ ಕೆಜ್ಜೆದೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸುತ್ತಾರೆ. ಮಹಿಳೆಯರ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿನ ಸ್ತೇವಾದ ಲೇಖಿಕಿಯರೇ ಗುರುಗಳಂತೆ ಕಂಡುಬಂದಿದ್ದಾರೆ.
- ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಮೂರ್ಚಕಾಲದಿಂದ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯನಂತರದ ಕಾಲದವರೆಗೂ ಲೇಖಿಕಿಯರ ಬದುಕು ಅನಾವರಣಗೊಂಡಿರುವುದರಿಂದ ಸ್ತೇಯರ ಸ್ಥಿತಿಗಳಿಯ ಪಟ್ಟಿನೋಟ ಎಂಬಂತೆ ಬಿಂಬಿತವಾಗಿದೆ. ಈ ಮೂಲಕ ಯಾವುದೇ ಕಥೆ ಎಂಬ ಭಾವಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ಕೆಲ್ಲನೇಗೆ ಒಳಗಾಗದೆ ಹೆಣ್ಣಿನ ಸ್ಥಿತಿ ಹೇಗಿತ್ತು ಎಂಬುದನ್ನು ‘ಲೇಖಿಕಿಯರ ಪರಿಚಯ’ದ ಮೂಲಕ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು.
- ನವೋದಯ, ಪ್ರಗತಿಶೀಲ, ನವ್ಯ, ದಲಿತ-ಬಂಡಾಯದ ಲೇಖಿಕಿಯರ ಮನೋಭಾವ ಎಂ.ಕೆ.ಇಂದಿರಾ, ಶ್ರೀಮತಿ ಇವರು ನವೋದಯ, ಪ್ರಗತಿಶೀಲ ಕಾಲಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಬರುವವರು. ಇವರ ಕಾದಂಬರಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣಿ ಬಂಧಿಯಾಗಿರುತ್ತಾಳೆ. ಮರುಷಪ್ರಧಾನ ಸಮಾಜದಿಂದ ಹೊರಬರುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಕಂಡುಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಕಾಲಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಸ್ತೇ ಬಹಳ ಶಾಂತವಾಗಿಯೇ ಬದುಕುವುದನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಇದೇ ಕಾಲಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ಎಚ್.ವಿ.ಸಾವಿತ್ರಮೃನವರ ಕಾದಂಬರಿಗಳು ಮತ್ತು ಅನುಪಮಾ ನಿರಂಜನರವರ ‘ಮಾಧವಿ’ ಕಾದಂಬರಿ ಮಹಿಳಾ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ಹೊಸ ಸಂಚಲನವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿದೆ. ಈ ಕಾದಂಬರಿಗಳಲ್ಲಿನ ಹೆಣ್ಣಿ ಮರುಷಪ್ರಧಾನ ಸಮಾಜವನ್ನು ಧಿಕ್ಕರಿಸಿ ಬದುಕುವುದನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಪ್ರಗತಿಶೀಲದ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಲೇಖಿಕೆ ಎಚ್.ಎಸ್.ಪಾರ್ವತಿಯವರ ‘ಜಬಾಲಾ’ ಕಾದಂಬರಿ ಹೆಣ್ಣಿ ಸ್ವಾಹಿತಕ್ಕಾಗಿ ಬದುಕುವುದನ್ನು, ನವ್ಯಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ವೀಕಾ ಶಾಂತೇಶ್ವರರವರ ‘ಗಂಡಸರು’ ಕಾದಂಬರಿ ಹೆಣ್ಣಿನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಸತ್ಯಕಥೆಯನ್ನು

ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಇಲ್ಲಿಯೂ ಹೆಣ್ಣು ಮುಕ್ತವಾಗಿ ಬದುಕಲು ಅವಕಾಶ ನೀಡಿದೆ. ದಲೀತ-ಬಂಡಾಯ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಸೇರುವ ಗೀತಾ ನಾಗಭೂಷಣ, ಬಿ.ಟಿ.ಲಲಿತಾ ನಾಯಕರವರ ಧೋರಣೆಗಳು ಸಮಾಜದ ವಿರುದ್ಧವೇ ಬಂಡೇಳುವ ಸ್ತ್ರೀಪಾತ್ರಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿವೆ. ಈ ಎಲ್ಲಾ ಕಾಲಫಟ್ಟದಲ್ಲಿ ರಚಿತವಾಗಿರುವ ಕಾದಂಬರಿಗಳಿಂದ ತಿಳಿದುಬರುವುದೆಂದರೆ ಸ್ತ್ರೀಪರವಾದ ಆಲೋಚನೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಬದಲಾವಣೆ ಆಗಿರುವುದು ಕಂಡುಬಂದಿದೆ. ಸ್ತ್ರೀಪಾತ್ರಗಳು ಮೌನ ಪ್ರತಿಭಟನೆಯಿಂದ; ಮಾತನಾಡುವಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗಿನ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಾಗಿರುವುದು ಸಾಹಿತ್ಯದ ಕಾಲಫಟ್ಟದ ಅನುಸಾರ ತಿಳಿದುಬಂದಿದೆ.

- ಕೆಲವು ಲೇಖಕಿಯರು ಮರುಷಪ್ರಧಾನ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿಯೇ ಬದುಕುತ್ತಿದ್ದರಿಂದ ಅಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮೀರಿ ನಡೆಯುವುದು ಸುಲಭವಾಗಿಲ್ಲದ ಕಾರಣ ಆ ಸಮಾಜದೊಳಗೇ ಇದ್ದುಕೊಂಡು ಹೆಣ್ಣಿನ ಅಸ್ತಿತ್ವ ಸ್ಥಾಪಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಅವರ ಕಾದಂಬರಿಗಳ ಮೂಲಕ ಕಂಡುಬಂದಿದೆ.
- ಇಲ್ಲಿನ ಬಹುತೇಕ ಕಾದಂಬರಿಗಳು ಸ್ತ್ರೀನವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಸ್ಪಷ್ಟಾಮಧ್ಯೇ, ಸ್ಪ್ರ-ಅರಿವು, ಸ್ವಾಮಿಮರ್ತೇಯಿದ್ದರೂ, ಇರದಿದ್ದರೂ ಮರುಷರ ಸಹಾಯ ಬೇಕೆಂಬಂತೆ ರಚಿತವಾಗಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಉದಾ: ‘ಹಣ್ಣೆಲೆ ಚಿಗುರಿದಾಗ’ ಕಾದಂಬರಿಯ ಮಾಲತಿ ತಂದೆ ಒಪ್ಪಿದ ನಂತರವೇ ಮರು ವಿವಾಹವಾಗುತ್ತಾಳೆ. ‘ಕಸೂತಿ’ ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ಜಯಾ, ಸರಸ್ವತಿ, ಸಾವಿತ್ರಿ (ಸಾತು) ಇವರ ಬದುಕಿಗೆ ವೆಂಕಣ್ಣ, ಸಾವಿತ್ರಿಯ ತಂದೆಯ ಸಹಾಯದಿಂದ ದಾರಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ‘ಜಬಾಲಾ’ ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ಗೀತಾಳ ತಂದೆಯ ಬುದ್ಧಿ ಮಾತುಗಳು ‘ರೋಷದಿಂದ ಮುಕ್ತಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಮನುಷ್ಯತ್ವದ ಬದುಕಿಗೆ ದೂಡುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಮರುಷರ ಸಹಾಯದಿಂದ ಸ್ತ್ರೀ ಬದುಕು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಇಲ್ಲಿ ಮರುಷ ಪ್ರಧಾನ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣು ಮರುಷನಿಂದ ರೂಪಿತಳಾಗುತ್ತಾಳೆ ಎಂಬ ಅಂಶವನ್ನು, ಮತ್ತೊಂದೆಡೆ ಸ್ತ್ರೀಮನಸ್ತ್ರೀ ಮರುಷರು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬ ಸಂದೇಶದಂತಿದೆ. ಮತ್ತೊಂದೆಡೆ ಸ್ತ್ರೀ ಸಮಾನತೆಯ ನೆಲೆಗಳನ್ನು ಹೊಗಲಾಡಿಸಬೇಕಾದವರು ಮರುಷರೇ ಆಗಿರುವುದರಿಂದ ಅವರಿಂದಲೇ ಬದಲಾವಣೆ ಉಂಟಾದಾಗ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗ ಸಮಾನತೆಯನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು.
- ಕಾದಂಬರಿಗಳ ವಸ್ತು-ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ವಿಭಿನ್ನತೆ-ಸಾಮ್ಯತೆಗಳಿರಡೂ ಕಂಡುಬಂದಿವೆ. ಸಮಕಾಲೀನ ಸಾಮಾಜಿಕ ಬದುಕಿಗೆ ಸ್ವಂದಿಸುವ ಕಾದಂಬರಿಗಳ ವಸ್ತು ವಿಭಿನ್ನವಾಗಿ, ವೈವಿಧ್ಯಮಯವಾಗಿ ರಚನೆಯಾಗಿವೆ. ಇಲ್ಲಿನ ಕಾದಂಬರಿಗಳ ವಸ್ತುವಿನ ತುಂಬಾ ಸ್ತ್ರೀ ಇದ್ದಾಳೆ.

- ಲೇಖಕರು ತಮ್ಮ ಜೀವನದ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ದಾಖಲಿಸುವ ಮೂಲಕ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗುವ ಜಾತಿವಾರು ಸ್ತೀ ಪಾತ್ರಗಳ ಪರಿಚಯವಿದೆ. ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮಧ್ಯಮವರ್ಗದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಕುಟುಂಬದವರ ಬದುಕು, ಕೆಳಜಾತಿಗೆ ಸೇರಿದ ಸ್ತೀಯರ ಬದುಕು ಅನಾವರಣಗೊಂಡಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಹೆಣ್ಣು ಯಾವ ಜಾತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಹುಟ್ಟಿದರೂ ಅವಳು ಶೂದ್ರರಿಗಿಂತ ಕಡೆಯ ಬಾಳನ್ನು ಬದುಕುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.
- ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಹರಡಿದ್ದ ಕೆಲವು ಮೂರಢನಂಬಿಕೆಯಿಂದಾಗಿ ಮಹಿಳೆಯರು ಶೋಷಣೆಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದ ರೀತಿಯನ್ನು ಕಾದಂಬರಿಗಳಲ್ಲಿ ಲೇಖಕರು ಮನಮುಟ್ಟವಂತೆ ನಿರೂಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹೆಚ್ಚಿಗೂ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಉಸಿರುಗಟ್ಟಿದ ವಾತಾವರಣಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಘೋಯಿಸ್ತು, ಬದುಕು, ಹಣ್ಣೆಲೆ ಚಿಗುರಿದಾಗ, ಜಂದ್ರಗಿರಿಯ ತೀರದಲ್ಲಿ ಕಾದಂಬರಿಗಳಿಂದ ತಿಳಿಯಬಹುದು. ದೇವರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ, ಧರ್ಮದ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಸ್ತೀ ಶೋಷಣೆಗೆ ಒಳಪಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಗುರುತಿಸಲಾಗಿದೆ.
- ಹೆಣ್ಣು ಎಂದರೆ ‘ಭೋಗದ ವಸ್ತು’, ‘ಹರುವ ಯಂತ್ರ’ ಎಂದೇ ಭಾವಿಸುತ್ತಿರುವವರು ಆಕೆಯ ಜೀವನ ಸಾಧನಕವಾಗಬೇಕಾದರೆ ತಾಯ್ತನದಿಂದ ಎಂಬ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಮಟ್ಟ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ, ದೃಷ್ಟಿಕವಾಗಿ ಕುಗಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನವಾಗಿದೆ.
- ಇದರ ಬೆನ್ನಲೇ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಬಂಜೆ ಎಂದು ದೂರುಪುದನ್ನು ತಡೆಯುವಂತೆ ಹೆಣ್ಣಿನ ಬಂಜಿತನಕ್ಕೆ ಮರುಷನೂ ಕಾರಣಕರ್ತನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ ಎಂಬ ನೈಜ ಸತ್ಯತೆಯ ಅರಿವು ಬೆಳೆಸುತ್ತದೆ. ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಮಾತರ ನಿಂದಿಸುವವರಿಗೆ ಸತ್ಯಸತ್ಯತೆ ಅರಿಯುವ ಮನವರಿಕೆಯ ಅಂಶ ಬಿತ್ತಲಾಗಿದೆ.
- ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಮರುಷರೆ ಲ್ಯಾಂಗಿಕ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಮುಕ್ತವಾಗಿ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಲ್ಯಾಂಗಿಕ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೆಣ್ಣಿಗೂ ದೂರೆಯಬೇಕು ಎಂಬುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಗಂಡಿನಲ್ಲಾ ಇಂತಹ ನಿಬಂಧಗಳನ್ನು ಸಮಾಜ ಹೇರಬೇಕು. ಹೆಣ್ಣಾದವರು ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಕಾಯ್ದಿಕೊಂಡು, ಒಂದು ವೇಳೆ ಮರುಷರ ಮೋಹ ಪಾಶಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದರೂ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ನೀತಿಗೆಟ್ಟಿವರು ಎಂಬ ಶಿಕ್ಷಣ ಗುರಿಯಾಗುತ್ತಾಳೆ. ಈ ತತ್ವ ಮರುಷರಲ್ಲಾ ಪಾಲಿಸಿದಾಗ ಹೆಣ್ಣು ಗುರಿಯಾಗುವ ಪ್ರಮೇಯವೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿನ ಕೆಲವು ಕಾದಂಬರಿಗಳಲ್ಲಿ ಮರುಷರ ಲ್ಯಾಂಗಿಕ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಈ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಮೂಡಿಸುತ್ತದೆ.

- ಈ ಸಂಶೋಧನೆಯು ಪುರುಷಪ್ರಥಾನ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡೇ ಬದುಕದ ಪುರುಷ ಪರವಾದ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸಿದ ಸ್ತೀ ಪಾತ್ರಗಳಿಂದ ಹೆಣ್ಣು ಶೋಷಿತಳಾಗಿಯೇ ಬದುಕಬೇಕೆಂಬುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಅರಿವು ಉಂಟುಮಾಡಿದೆ.
- ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾನವನನ್ನು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ನಾಗರಿಕನನ್ನಾಗಿ ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿನ ಕೆಲವು ಕಾದಂಬರಿಗಳು ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಹತ್ವಕೊಟ್ಟಿವೆ. ಸ್ವ-ಅರಿವು, ಸ್ವ-ಚಿಂತನೆ ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಶಿಕ್ಷಣ ಅತ್ಯವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ. ಇಂಥಹ ಶಿಕ್ಷಣ ಸ್ತೀಯರಿಗೂ ದೊರೆತರೆ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಸ್ತೀ ಅನನ್ಯತೆ, ಸ್ತೀ ಅಸ್ತಿತ್ವ ಸಾಧಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಹೆಣ್ಣಿನ ಬದುಕು ಹಸನಾಗುತ್ತದೆ. ಅಕ್ಷರಸ್ಥರು, ಅನಕ್ಷರಸ್ಥರು ಬದುಕು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿಯೇ ಭಿನ್ನತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅಕ್ಷರಸ್ಥರು ಸ್ವಹಿತಕ್ಕಾಗಿ ಬದುಕಿದರೆ, ಅನಕ್ಷರಸ್ಥರು ಸಮಾಜದ ಹಿತಕ್ಕಾಗಿ ಬದುಕುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಅನಕ್ಷರಸ್ಥರು ನೆಮ್ಮೆದಿ, ಸಂಶೋಷ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಸಾರುವಂತೆ ಸ್ತೀಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಹತ್ವ ನೀಡಿರುವುದು ಕಂಡುಬಂದಿದೆ.
- ಸ್ತೀ ಸ್ವಾವಲಂಬಿ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಹೆಣ್ಣು ಪರಾವಲಂಬಿಯಲ್ಲ ಎಂಬ ಮನೋಭಾವ ಬೆಳೆಸಲು ಉದ್ಯೋಗದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸಲಾಗಿದೆ. ಉದ್ಯೋಗ ಹೆಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವ-ಬದುಕು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಹಾಯಕವಾಗಿದೆ.
- ಪ್ರತಿಭಟಿಸುವ ನೆಲೆ ಎಚ್.ವಿ.ಸಾವಿತ್ರಮೃನವರ, ಅನುಪಮಾ ನಿರಂಜನರವರ ಮೂಲಮಂತ್ರವಾಗಿದೆ. ಮಹಿಳೆ ತನ್ನ ಬಯಕೆ, ಆಸೆ, ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಈಡೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗದೆ. ಒಳಗೊಳಗೆ ಚಡಪಡಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾಳೆ. ಅವಳು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗುವ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತಾಳೆ. ಅದನ್ನು ಹೆಣ್ಣು ಸ್ವ-ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಅವರ ಪೌರಾಣಿಕ, ಕಾದಂಬರಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಸೂಚ್ಯವಿದೆ.
- ಹೆಣ್ಣಿಗೂ ಮನಸ್ಸಿದೆ, ಭಾವನೆಗಳಿವೆ, ಅವಳಿಗೂ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಬದುಕುವ ಹಕ್ಕಿದೆ. ಹೆಣ್ಣು ಹಿಂಸೆ, ನೋವು, ಸಂಕಟಗಳೊಳಗೆ ಬೇಯುವವರಳ್ಲ ಎಂಬ ಅರಿವು ಮೂಡಿದೆ. ಸ್ತೀಯರಲ್ಲಿ ಬದುಕುವ ಸ್ಥ್ಯಯ್ಯ ಬೆಳೆಸುತ್ತದೆ.
- ಅಸ್ವಾಸ್ಥರು, ಹಣ್ಣೆಲೆ ಚಿಗುರಿದಾಗ, ಕಸೂತಿ ಕಾದಂಬರಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಮತ್ತು ಆಧುನಿಕತೆ ಇವುಗಳ ನಡುವಿನ ಸಂಘರ್ಷಗಳಿವೆ.
- ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಸಬ್ಜತೆ, ಸೌಜನ್ಯತೆಯ ಮುಖಿವಾಡಧಾರಿಗಳ ಪುರುಷರ ಪರಿಜಯ ಕಾದಂಬರಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬಂದಿದೆ. ಅವರ ಸೌಮ್ಯತೆಯ, ಸ್ತೀಸಮಾನತೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆಯು

ನಡುವೆಯು ಸ್ತೀ ವಿರುದ್ಧವಾದ ಕ್ಲೋರಿಟೆ ಅವಿಶುಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಹೊರತಂದಿರುವ ಉದ್ದೇಶ, ಹೆಣ್ಣು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಬದುಕಬೇಕು ಎಂಬ ಆಶಯವನ್ನು ಗುರುತಿಸಿದೆ.

- ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಮೂರ್ವ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ನಂತರದ ಕಥೆಗಳಿಂದ ಹೆಣ್ಣಿನ ಜೀವನವನ್ನು ಕಾಲಾನುಕ್ರಮಣಿಕೆಯಿಂತೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ಕಂಡುಬಂದಿದೆ. ಆಯಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆಯಾ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣು ಯಾವ ರೀತಿಯ ಬದುಕು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಳು ಎಂಬುದನ್ನು ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಿಂದ ಆಧುನಿಕ ಕಾಲದವರೆಗೂ ಹೆಣ್ಣಿನ ಜೀವನ ಚಿತ್ರಣವಿದೆ. ಕರಿಣ ಸಂಕೋಳಿತೆಯಿಂದ, ಸುಲಭ ಬಂಧನದವರೆಗೂ ಹೆಣ್ಣು ಅನುಭವಿಸುವ ಸಂಕಷ್ಟಗಳಿವೆ. ಅಲ್ಲದೇ ಹೆಣ್ಣಿನ ಬದುಕು ಬದಲಾವಣೆಯತ್ತ ಸಾಗಿರುವುದು ಕಂಡುಬಂದಿದೆ. ಕಾಲ ಬದಲಾದಂತೆ ಮನಸ್ಸು ಬದಲಾಗುವ ಸೂಚಕವಿದೆ.
- ಸಮಕಾಲೀನ ಸಾಮಾಜಿಕ ಬದುಕಿಗೆ ಸ್ಪಂದಿಸುವ ಕಥೆಗಳಿಧ್ಯಾ ಬದುಕಿನ ಸ್ವೇಚ್ಚಾ ಚಿತ್ರಣವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತವೆ.
- ಇಲ್ಲಿನ ಸ್ತೀಪಾತ್ರಗಳು ಪಾರಂಪರಿಕ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಒಡೆದುಹಾಕಿ ಬದುಕುವ ಧ್ಯೇರೋತ್ಸಾಹಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ದ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಸ್ತೀ ಅಸ್ತಿತ್ವ ಸಾಫಿಸುವ ಹೊಸ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಿಸಿವೆ.
- ರೋಷ-ದ್ವೇಷ, ಹಗೆತನ, ಸ್ವಾರ್ಥ, ಪ್ರೀತಿ-ಪ್ರೇಮ, ಕಾಮ ಇವೆಲ್ಲವೂ ಹೆಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಇರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು.
- ಪೌರಾಣಿಕ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಸಮಕಾಲೀನಗೊಳಿಸಿಕೊಂಡ ವಾಸ್ತವಿಕ ನೆಲೆಗಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ರಚಿತವಾಗಿರುವುದು ಕಂಡುಬಂದಿದೆ. ಒಟ್ಟಾರೆ ಈ ಸಂಶೋಧನೆಯಿಂದಾಗಿ ಮರುಷಪ್ರಧಾನ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣು ಅಸ್ತಿತ್ವವಿಲ್ಲದೆ ಶೋಷಣೆಗೆ ಒಳಪಟ್ಟಿದ್ದಾಳೆ. ಅದರಿಂದ ಹೊರಬರುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದಾಳೆ. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣು ಅಧೀನ, ಪರಾವಲಂಬಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಒಡೆದುಹಾಕಿ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಬದುಕಬಲ್ಲಳು ಎಂಬುದನ್ನು ಈ ಸಂಶೋಧನೆಯಿಂದ ಶೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಹೆಣ್ಣು ಶೋಷಿತಳಾಗಿಯೇ ಬದುಕಬೇಕಿಲ್ಲ ಅವಳಿಗೂ ಅವಳದೇ ಆದ ಅಸ್ತಿತ್ವವಿದೆ, ಹಕ್ಕಿದೆ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವಿದೆ ಅದನ್ನು ಬಹಳ ಜಾಗೃತಿಯಿಂದ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಅರಿವನ್ನು ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಸಾರಿದೆ.

ಇಂದು ಮಹಿಳೆ ಎಲ್ಲಾ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರೆದಿದ್ದಾಳೆ. ಗಂಡನ್ನು ಮೀರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಇಂಥ ಮಾತುಗಳು ಕೇಳಬರುತ್ತಿವೆ. ಹೆಣ್ಣಿನ ಉಡುಪು, ಆಹಾರ, ವೈಯಕ್ತಿಕ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಕಂಡು, ಕೇಳಿ ಆಕ ಮುಂದುವರೆದಿದ್ದಾಳೆ ಎಂದು ಯೋಚಿಸುವ ಪರಿ ಬದಲಾಗಬೇಕೆದೆ. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರೆದ, ಮೇಲ್ವಿಚಾರ, ನಗರಗಳಲ್ಲಿರುವ ಹೆಂಗಳೆಯರನ್ನು ನೋಡಿ ಈ ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಬರುವುದು ತಪ್ಪು ಕಲ್ಪನೆಯಾಗಿದೆ. ಇಂದಿಗೂ ಹೆಣ್ಣು ಶೋಷಣೆಗೆ ಒಳಗಾಗಿ ಬದುಕುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಗಾಂಧಿಜಿಯವರ ಮಾತು ನೆನಪಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ‘ಹೆಣ್ಣಾಬ್ಬಳು ಎಂದು ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ನಿಖಿಲತೆಯಿಂದ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾಳೋ ಅಂದು ದೇಶಕ್ಕೆ ನಿಜವಾದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ದೊರೆತಂತೆ’. ಸ್ತ್ರೀ ಸಮಾಜದ ಒಂದು ಬಂಧನದಿಂದ ಮುಕ್ತಿ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಮತ್ತೊಂದು ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಗುರಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಅತ್ಯಾಚಾರ ಎಂಬುದು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ತಾಂಡವವಾಡುತ್ತಿರುವ ಮಹಾಮಾರಿಯಾಗಿದ್ದ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಧೈರ್ಯವನ್ನು ಕುಂಠಿತಗೊಳಿಸುತ್ತಿದೆ. ಇದು ಕಣ್ಣಿದ್ದುರಿಗೆ ಕಾಣುವ ಸತ್ಯವಾದರೆ ಭಾಲ್ಯವಿವಾಹ, ವರದಕ್ಷಿಣೆಯ ಪಿಡುಗು, ವಿಧವೆಯರಿಗೆ ಇರುವ ಅಡತಡೆಗಳು ಕಣ್ಣಿರೆಯಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಲೇ ಇವೆ. ಇದನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿ ಸರ್ಕಾರ, ನ್ಯಾಯಾಲಯ ವಿಶೇಷ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕಿದೆ. ಈಗಾಗಲೇ ವರದಕ್ಷಿಣೆ ನಿಷೇಧ ಕಾನೂನು, ಅತ್ಯಾಚಾರಿಗಳಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ, ಮೀಸಲಾತಿ ಸೌಲಭ್ಯ, ಲೈಂಗಿಕ ಕಿರುಕುಳಗಳಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿದ್ದರೂ ವಿಫಲವಾಗುತ್ತಿರುವುದು ವಿಷಾದನೀಯ ಸಂಗತಿ. ಇವುಗಳನ್ನು ಸರಿಮಾಡುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ, ನ್ಯಾಯಾಲಯ, ಕಾನೂನುಗಳು, ಸಾಹಿತಿಗಳು, ರಾಜಕಾರಣಗಳು, ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳು ದುಡಿಯಬೇಕಿದೆ.

ಇವೆಲ್ಲಕ್ಕೂ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ಸ್ತ್ರೀಸಮಾನತೆ, ಸ್ತ್ರೀಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಆಶಯ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿ ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡರೆ ಒತ್ತಾಯಪೂರ್ವಕ ನಿಬಂಧನೆಗಳ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಸ್ತ್ರೀಶೋಷಣೆ, ಅತ್ಯಾಚಾರ ಮುಂತಾದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಹೆಣ್ಣು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಜೀವಿ, ಅವಳಿಗೂ ಅವಳಿದೇ ಆದ ಅಸ್ತಿತ್ವವಿದೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಸ್ತ್ರೀ-ಮರುಷರಿಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಮೂಡುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಲ್ಲಿಯವರೆವಿಗೂ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಅಸಮಾನತೆಗಳು ತಾಂಡವವಾಡುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಇದರಿಂದ ಕುಸಿಯುತ್ತಿರುವವರೆ ಮೇಲೇಳಬೇಕಿದೆ. ಸ್ವತಃ ಸ್ತ್ರೀ ಸ್ವಸಾಮಧ್ಯದಿಂದ ಬದುಕನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತ ಮಹಾಪ್ರಭಂಧವು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಈ ಸಂಶೋಧನಾ ಮಹಾಪ್ರಭಂಧದ ಅಧ್ಯಯನವು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ‘ಸ್ತ್ರೀ-ಮರುಷರಿಬ್ಬರೂ ಸಮಾನತೆಯಿಂದ ಬದುಕಬೇಕು. ಬದುಕಲು ಬಿಡಬೇಕು’ ಎಂಬುದನ್ನು ಘಂಟಾಘೋಷವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದೆ.